

פרופיל חברת

הליפקס

יעוץ וניהול פרויקטים תיירותיים בע"מ

2026

רקע כללי

חברת הליפקס ייעוץ וניהול פרויקטים תיירותיים בע"מ נוסדה בשנת 1982 על ידי מר עמנואל אלון- הבעלים והמנכ"ל.

- ✓ החברה נותנת שירותי תכנון, ייעוץ וליווי לפרויקטים בתחום התיירות, המסחר וההתיישבות בארץ ובעולם.
- ✓ החברה עוסקת בייעוץ מלונאי להקמת בתי מלון, כפרי נופש, חדרי אירוח אתרי בילוי ואטרקציות.

חברת הליפקס הינה בעלת ניסיון ומוניטין רב שנים המתמחה בליווי וייעוץ משלב גיבוש תפיסת הפיתוח ועד לשלב פתיחת והפעלת האתר.

לחברה קשרים והכריות רבות שנים עם משרד התיירות, מנהל מקרקעי ישראל, מנהל התכנון, מיטב משרדי האדריכלות הייעוץ הכלכלי, שמאות וטובי היועצים ועוד.

חלק מלקוחותינו

משרדי
ממשלה

עיריות

מועצות

פרויקטים
גדולים

פרויקטים
קטנים

התמחות החברה

- יעוץ תיירותי לפרויקטים בהקמה ולפרויקטים קיימים
- איתור אטרקציות תיירותיות חדשות
- סיוע ויעוץ בהשגת מימון לפרויקטים תיירותיים
- מתן שירותי יעוץ לכלכלנים בנושאי פרויקטים תיירותיים
- יעוץ לביצוע שינוי ייעוד קרקעות חקלאיות לפיתוח תיירותי
- ארגון סדנאות קולינריות

- הכנת תכניות אב
- הכנת תכניות מתאר ארציות
- הכנת פרוגרמות לפיתוח תיירותי נקודתי ואזורי
- יעוץ וטיפול לקבלת קרקע בדרך של פטור ממכרז
- הכנת בדיקות כלכליות
- קבלת תמיכת משרד התיירות בוועדות התכנון

עמנואל אלון – רקע כללי

את ניסיונו המקצועי החל עמנואל בשנת 1973 בכפר הנופש נביעות (נואיבה) בסיני בו הוא יזם, הקים וניהל את כפר הנופש. לכפר הנופש היה מוניטין בין-לאומי ותפוסת שיא ארצית רב שנתית.

בין יתר פעילויותיו עמנואל שימש כדירקטור בחברות העוסקות בתיירות ופנאי ברחבי הארץ.

השביל הזה מתחיל כאן...

נואיבה (נביעות), סיני

עמנואל אלון – רקע מקצועי

מר עמנואל אלון, מנכ"ל חברת הליפקס יעוץ וניהול פרויקטים בע"מ, הינו בעל תואר מוסמך במנהל עסקים (M.B.A) ומשמש מזה שנים רבות יועץ המתמחה בתכנון, פיתוח וניהול פרויקטים תיירותיים ופנאי.

כמו כן שימש עמנואל בין היתר יו"ר תיירות קיבוץ רמת רחל הכולל מלון, קאנטרי ועוד החל מינואר 2019 עד דצמבר 2021.

עמנואל הינו מרצה בכיר בתחום התיירות.

לאורך השנים עמנואל היה מעורב בתכנון וקידום של מאות מיזמים שהפכו לאתרי תיירות פעילים ומצליחים מאתר החרמון ועד אילת

ליווי וניהול פרויקטים

- יו"ר תיירות רמת רחל - החל מינואר 2019-2020
- מנכ"ל תאגיד התיירות בקיבוץ צובה 2012-2018
- שימש כדירקטור בהנהלת תיירות קיבוץ צובה משנת 2007-2012.
- 1996-2005 יועץ התיירות לעיריית נתניה.
- יועץ תיירות ראשי לעיר השעשועים (סופרלנד, לונה פארק, צפארי, מימדיון).
- שימש כדירקטור בחמי געש החל משנת 2005 ועד סוף שנת 2013.
- שימש כדירקטור בכפר גלעדי משנת 2007 ועד אפריל 2014.
- חבר בדירקטוריון החברה לייזום ופיתוח פרויקטים בע"מ, במטה אשר.
- יועץ תיירות לתכנית אסטרטגית גליל מערבי 2026

חברת הליפקס שותפה להכנת נספחי התיירות בתכניות מתאר ארציות (תמ"א)

תמ"א
12

תכנית מתאר
ארצית למפעלי
תיירות ונופש

תכנית מתאר
ארצית למצוק
החוף לאורך הים

תמ"א
13

תמ"א
22

תכנית מתאר
ארצית ליער
ולייעור בישראל

תכניות אב בהן הליפקס השתתפה - רשימה חלקית

- נתניה עבור משרד השיכון
- הרצליה
- נהריה
- קריית-שמונה
- כרמיאל
- אשקלון
- מרחב השומרון וכן עבור משרד השיכון
- מועצה אזורית רמת הגולן
- מועצה אזורית גליל עליון
- מועצה אזורית האזורית חוף כרמל
- מועצה מקומית מטולה עבור משרד השיכון
- נתניה, יועץ אסטרטגי למהנדס העיר
- עין אל אסד
- אזור המלונאות בים המלח
- אגמון החולה

ועוד

טיפול בהקצאה בדרך של פטור ממכרז רשימה חלקית

- חוות צוק, פיתוח חוות צאן
- סופרלנד, ראשון לציון, עיר השעשועים
- מושב קדמת צבי מלונית ויקב, אסף קדם
- מושב שתולה, מסעדה כורדית
- חוות פאולי, חוות סוסים, שאר ישוב משפ' סופר
- צומת גומא, פיתוח מתחם מסחרי, קיבוץ יראון
- ערד כפר הנופש רחף
- צומת חירם קיבוץ סאסא
- מושב גורן מלונית כפרית
- רמות נפתלי קמפינג משולב במתחם תיירות חקלאית
- קריית שמונה כפר נופש
- מושב רמות מלונית רוכבים
- מושב רמות מלונית אמא אדמה
- יער חניתה- כפר נופש
- חוות הנוקד, מושב גילון

ועוד

הכנת תכניות לפיתוח התיירות ביישובים ואתרים ברחבי הארץ

רשימה חלקית

מועדון צלילה – סנובה אילת

בת שלמה

- **לונה-גל** - יעוץ פרוגרמה לפיתוח
- **אגמון החולה** – הכנת פרוגרמה לפיתוח התיירות
- **אתר החרמון** – ייעוץ לפיתוח האתר והכנת פרוגרמה לרכבלים.
- **בוגרchoף תל-אביב**, יעוץ פרוגרמה לפיתוח, טיפול בהרצת מנהל וצוות ראשון
- **מפרץ אמנון**, מרכז נופש בצפון הכינרת
- **לונה-פארק תל-אביב**, ארגון מחדש תפעול והצטיידות, יעוץ
- **פאב רוטשילד**, פרוגרמה לפיתוח והרצת פתיחה
- **צומת צמח**, פיתוח מרכז תיירות ומסחר בצומת
- **אגם דלתון**, פרוגרמה לפיתוח פארק היין
- **בת שלמה**, פרוגרמה לפיתוח גרעין היישוב הישן
- **צוק מנרה** – הכנת תכנית אב לפיתוח תיירותי (2004)
- **מועדון צלילה סנובה אילת**. 2008

ועוד

המשך - רשימה חלקית

- ראש העין מיזם מגדל צדק צפון- נספח תיירות ונספח כלכלי
- פארק גני חוגה, תכנית פיתוח וליווי
- ציר-אלון מקבץ יזמים לאורך ציר אלון – פיתוח אתרים תיירותיים
- מעגן הקישון , פרוגרמה לפיתוח תיירותי
- מושב קשת, תכנית להקמת כפר נופש וקמפינג
- טרקטורוני דישון, מושב דישון
- מלון כינר - פרוגרמה לפיתוח
- ברכת רם - פיתוח אזורי
- פארק אדוריים - פרוגרמה לפיתוח הפארק
- יער יתיר – פרוגרמה לפיתוח התיירות
- יער עופר- ים כרמל – פרוגרמה לפיתוח התיירות
- נהריה – פיתוח תיירותי למתחם משולב מגורים
- מגדל תצפית בירושלים, יעוץ פרוגרמה לפיתוח.
- לב הנגב הכנת פרוגרמה לפרויקט עצמאי חדש, הגדול בישראל

ועוד

הליפקס - יעוץ וניהול פרויקטים תיירותיים בע"מ, שני 7 בית יהושע 09-8999231 אתר : www.halifax.co.il

ים כרמל- יער עופר

גני חוגה – עמק המעיינות

המשך - רשימה חלקית

- **קיבוץ געש** פיתוח תכנית אסטרטגית לחמי געש
- שימש כיועץ תיירות לצוות תכנון פרויקט "לב הנגב", מערב שדה בוקר.
- **קיבוץ גן שמואל**, פרוגרמה לפיתוח המתחם המסחרי
- **קיבוץ צובה**, הרחבת המלון ופיתוח מקורות תיירות
- **קיבוץ מעגן**, יעוץ לתכנית הפיתוח של כפר הנופש
- **קיבוץ דליה**, פרוגרמה להרחבת כפר הנופש
- **קיבוץ כינרת**, פרוגרמה להרחבת אתר הטבילה ירדנית ופיתוח ההסעדה
- **קיבוץ עין שמר**, פרוגרמה לפיתוח חצר ראשונים
- **קיבוץ יקום**, פיתוח מלון טבע
- **קיבוץ לביא** תכנית אסטרטגית למלון לביא
- **קיבוץ משגב עם**, תכנית לפיתוח ביקור תיירותי
- **קיבוץ שדות ים**, הקמת קמפינג
- **קיבוץ דליה** פרוגרמה להרחבת כפר הנופש דיר חנא, פרוגרמה לפיתוח התיירות עבור ח
- **דאלית אל כרמל**, הכנת פרוגרמה למתחם מעורב
- **עוספיה**, פרוגרמה לפיתוח יריד אומנויות
- **ירכא**, מרכז מורשת הדרוזים

• **ועוד**

מבנה גן שמואל

ירדנית

חצר גן שמואל

המשך - רשימה חלקית

עוספיה- אירוח כפרי

זמן מדבר – כפר נופש רוחני במדבר

- **עין אל אסד**, הכנת תכנית אב לפיתוח התיירותי במקום
- **ג'סר א-זרקא**, בצוע השתלמות ליזמים, הכנת תכנית לסיורים הכפר,
- **עוספיה**, פיתוח אזורי ונקודתי
- **דייר-חנא**, תכנית פיתוח התיירות בישוב
- **סחנין**, תכנית פיתוח התיירות בישוב.
- **סוסיה**, תכנית הפעלה
- **שבי שומרון**, פרוגרמה לפיתוח כפר הנופש הדתי.
- **יתיר**, פרוגרמה לפיתוח כפר נופש דתי, יעוץ תיירותי כללי.
- **"ארץ תור"**, פרוגרמה לפיתוח חברה לטיולים ביו"ש.
- **בת עין**, הכנת תכנית לפיתוח כפר נופש חרדי.
- **סנסנה** – הכנת תכנית פיתוח תיירותית
- **מרכז התקווה**, ירושלים
- **הררית** – פרוגרמה לפיתוח התיירות בדגש רוחני (מול זלמן פייגין)
- **מואה** – פרוגרמה לפיתוח אתר נופש ייחודי (מול אד' ספי קרייתי).
- **זמן מדבר** – פרוגרמה לפיתוח כפר נופש רוחני (מול ספי הנגבי).
- **ועוד**

אתר החרמון

אתר החרמון

ריף הדולפינים - אילת

אגמון החולה

תיירות קיבוץ רמת רחל

מלון רמת רחל

קטיף דובדבנים ותותים

קאנטרי

תיירות קיבוץ צובה – קיפצובה, בית מלון, יקב, שוקולד

צוק מנרה – אטרקציות

חמי געש – קיבוץ געש

מלון כפר גלעדי

שדות ים

תיירות חקלאית

תיירות רוחנית

תכניות שימור ואתרים היסטוריים

פרויקטים בחוץ לארץ

אי האיטי

הכנת תכנית לפיתוח התיירות הכפרית לאי האיטי,
עבור משרד התיירות ומשרד החוץ, 1996.

בולגריה

בדיקה לרכישת מלון בעירית הנופש ורנה בולגריה, 2001

פיליפינים

בשליחות קרן המזון של האו"ם ומכון וייץ ללימודי הפיתוח
ברחובות, 2002.

ליטא

הכנת תכנית אב לפיתוח התיירות בליטא
הוכן עבור ממשלת ליטא, 1997.

אוקראינה

הכנת תכנית לבניית מלון בעיירה מז'בוז' בה פעל ונקבר
הבעל שם טוב, 2017.

מאוריציוס

הכנת תוכנית לפיתוח אתר נופש חופי ייחודי.
הוכן עבור יזם פרטי, 1998.

תודה על ההקשבה

אגמון החולה

כתבו עליו בעיתון

חשיפה ראשונה: כך חילצו אנשי המוסד והקומנדו

נוחותינו

בלב דמשק

בשרשרת פעולות נועזות, חשאיות ומסוכנות עד טירוף, חברו במהלך שנות ה־70 לוחמי הקומנדו הימי אל אנשי המוסד ויצאו לחלץ מסוריה את צעירי הקהילה היהודית כדי להעלותם לישראל. גדי סוקניק, שבעצמו שירת בקומנדו הימי, מביא את סיפורו המלא של מבצע „שמיכה“, שפרטיו היו חסויים עד היום ומתפרסמים כאן לראשונה. „אלה היו המשימות המרגשות ביותר שביצעתי בחיי“, מודה היום מפקד ספינות הדבור, שנטלו חלק בחילוץ

הימי צעירים יהודים מסוריה והביאו אותם לישראל

עמנואל אלון. לפני הכל, ביקור בארץ ההוצאה לחופו של אלי כהן

במשאית, בדבור ובסטי"ל

אחד המבצעים החל בליל חורף סוער בשנת 72. ספינת טילים של חיל הים עשתה דרכה בים קטן, צפונה, אל מול חופי סוריה. הספינה עברה את עיר הנמל הגדולה לטקיה ועצרה בלב ים, קילומטרים רבים מהחוף. חבורה קטנה של לוחמי השייטת, חמושים היטב, בפיקודו של גדי סוקניק, קצין עתיר ניסיון, הורידה סירות גומי אל המים. רק אז יצאו בחשיכה מארד התאים הסגורים של הסטי"ל שלושה אנשים בלבוש אזרחי. פגיון הסתרו בכאפיות, ובתיקים האטומים שלהם הסתתרו, בין היתר, אקדחים. השלושה הצטרפו ברמפה אל הלוחמים בסירות וחכות הפליג לדרך ארוכה וטפרכת. קשת לפני מרומי הביק, במרחק כמה מאות מטרים מתחוף, קפצו חובשי הכאפיות אל הגלים ושחו זה לצד זה אל החוף. הם הסתתרו במים עד שיוו כחושך מוחלט את העלילת הבורחת של „המוביל“ שחיבה להם. זה היה יומם, איש השייטת שופך ללוחם עתיר מעללים במוסד. הוא נתן ברישק יומיים לפני כן, חבר אל איש קשר מקומי,

ה„קוזה נוסטרה“ היה כינוי החיבה שהדביקה לעצמה חבורה קטנה של לוחמי הקומנדו הימי, שעובדת היותם לא רק מקצוענים, אלא גם ילידי חו"ל ודוברי שפה זרה, הפכה אותם להיט במוסד. אנשי החבורה, בסדיר או במילואים, היו מוזעקים למבצעים שדרשו אחריות של המוסד ומומחיות בלוחמה ימית

שכע טפנו על התכנונים, קשר את כל הקצוות, ברח והבין את חוץ הנוחות. יומם, שכיניו היה „פרוטספר“, אסף למכוניות את שלושת חבריו וזהם עמנואל אלון ושוכנה „קלוד“, השלושה לבשו בגדים יבשים שהוכנו עבורם מראש תכנון לרשק, כאילו כלום.

אחרי שינה ארוכה יצאה החבורה, במוטות, להחשיות בבירה הסורית. לחלקם היה זה ביקור ראשון בעיר שרתקה והתיישה אותם. במשך יומיים הם שוטטו ברחובות הראשיים וגם נכנסו למסגרות הקסבה, מוסטפים בצרפתית וצובריים בדרגה ביטחון בזהות הברווז שהכינה עבורם הספקרה בתלאיבן עיר המבצע. ואז, באחת ההצטוות, הם הבינו עד כמה הכל שכיח. בעוד אלון ויונתן מוזעים את המוצעים, רכן לעברם הסוחר וולא ויוסוס סיגן. אותם מבני עמנו, נסוץ! אלא שאת מחר הטלים „בני עמנו“ הוא העצים בעברית נמה. לכאורה, היה זה פתח לאיחוד לבנות מרגש.

המשך כתבו עליו בעיתון

בצילומים: עמנואל אלון בתקופת שירותו בצבא

בפרעל, חשו שני הסוכנים הישראליים שליבים מתמוטט. הם התעלמו מרובי הסוחר היוצרי והתאדו מהמקום תוך שניות.

בינתיים הפעיל "המקסי" במיומנות את רשת הקשרים שנטוטה לאורך זמן, באיטיות וכוהירות. הכשרה עברה מפה לאוזן בין המועמדים ליציאת: יש הזרמנו נוספת להחליץ מהכלא הענק ששמו סוריה. עם חשיכה הגיע "המקסי" לנקודת המפגש שנקבעה עם הישראליים בפריז של דמשק. הוא נהג במעין משאית קטנה, ועליה קבוצת צעירות יהודיות, נרגשות, חוששות, אבל נחושות. בדרך אל החוף נאספו עוד כמה כנות בגילי 15-20. ההסעה התחזקה לטיול מאורגן של תלמידות תיכון, כשהסוכנים הישראליים יושבים מלפנים עטורי כאפיות, לא מזוהים עלידי הכנות.

חוף הפינוי שנקבע היה שונה מחוף ההנחתה המקורי, כדי להימנע ממארב. בהתאם לתכנון, הסתתרו הסוכנים והכנות בבית גנוש על החוף, בעוד כוח השיטת עושה דרכו מהסטי"ל הממתין כלבים אל נקודת ההפצה. ואז נשמעו יריות. בודדות, ואחר כך צוררות, הן פילחו את חשכת החוף הרומם. יונתן ראה את הרשף שניתז מכמה קנים קרובים למרי, אם כי לא מכוונים. רגש של כל המעורבים קפא. גם דמם של המפקדים ב"בור" בתליאביב, ששמעו את גדי קרול מדווח בקשר מוחותף הסורי את שם הקוד "חירבונים בחוף". אבל קרול החליט לא לוותר. הוא שינה כיוון והוביל לנחיתה בנקודה אחרת בחוף, מרוחקת כשלושים דקות הפלגה ממקור האש. המשאית עשתה דרכה במקביל, כשקרול ויונתן מתאמים מיקום באמצעות מכשיר קשר ואיתותי פנס. כשהסירות התקרבו שוב לחוף, ניתן האות. הכנות נכנסו למים

במהירות, נרטבות עד למותניים, ונאספו לסירות, כמו הסוכנים בכאפיות. בלי להיפרד, יצא איש הקשר במשאית בדרך חזרה. לא היה זמן להתמהמה. צריך היה להכין את המשלוח הבא: זה שייצא בעוד ימים, שבועות ואולי חודשים. ומה לגבי היריות? עד היום לא בדור. אולי היה

זה מארב, אולי מטווח מקרי של חיילים מהבסיס הצבאי הגדול שבאיזור. בתום הפלגה ארוכה, קפצנית ומייגעת, חברו לפנות יבוקר הסירות אל ספינת הטילים ששיטה בהמתנה דרוכה מול חופי צפון סוריה. קומץ הצעירות הרטובות והתשושות הועלה אל הסיפון

"תצאנו עצמנו מפליגות רטובות על סירת גומי"

אותנו לבית בודד על חוף הים. היינו אז מסורתיים, ובהתחלה התנגדנו לחלל שבת. שיכנעו אותנו שמדובר בפיקוח נפש, ובאותו לילה מצאנו את עצמנו רטובות, על סירת גומי, מפליגות מערבה כחברת גברים צעירים ונמרצים שכמעט לא הציאו הגה. אחרי שעות, עלינו המומות על ספינה צבאית.

גפני מעירה שהיא וחברותיה התקשו להבין מה בדיוק קורה. "מסביב דיברו במשפטים קצרים בעברית, ואנחנו ידענו רק ערבית. אבל כנמל, בארץ, ההתרגשות לא ידעה גבול. משם העבירו אותנו בסורייסירות ליריה בחיפה. אחרי כמה ימים התבקשנו אלה מאיתנו שהיו לחן קרובים בארץ להתקשר לקרוביהן, ולהזמין אותם לשרה התעופה. ואכן, העבירו אותנו לנתב"ג כאילו הגענו זה עתה בטיסה לארץ, נתנו לנו תעודות עם חותמות עליה ושוב נדרשנו לשמור על החשאיות והמידור, גם בעתיד".

ומיד הוכנס לאחור התאים. הסוכנים נכנסו לתא אחר. גם כאן נשמר מידור מלא. רוב אנשי הצוות התבקשו להסתגר בגשר הפיקוד. "זה היה בלתי נתפס", מספרת רינה קרמי, אחת העולות. "אחרי דרך התנתחות שעברנו, מהיציאה התפוזת מהבית לפני כמה ימים, ועד למפגש על הספינה בים – התפוצצנו מהתרגשות. התחלנו לקלוט שישיראל מתקרבת אלינו, אבל האזהרות לשתוק כדי שלא ייפגעו אחרים, ובהם קרובינו, עשו את שלהן".

מיקי קיסרי, אז מפקד פלגת ספינות הדיבור (שביצעו את מרבית ההובלות הימיות במבצעי שנות השבעים), מספר: "הצעירים היהודיים, בדרך כלל צעירות, היו המומים לגמרי. הם כמעט לא דיברו במהלך ההפלגות הביתה, נראו אבודים וניכר בהם שהתקשו לעכל את מה שעובר עליהם. רק כשראו את חיפה באופק, ואחר כך, כשירדו אל הרציף, הירשו לעצמם לפרוץ בשמחה. הם אפילו לא ידעו איזו חשיבות ראו אצלנו במשימות האלה. לעיתים, בדרך צפונה, נתקלו הכלים שלנו במטרות ימיות חשודות של מחבלים, וההוראה הייתה חרימשמעות: קודם צריך לסיים את החילוץ. אלה היו המשימות המרגשות ביותר שביצעתי בחיי".

הסיום המוצלח של כל גיחה בשרשרת הפעולות של מבצע "שמיכה" היה תמיד סצינה מרגשת שותרחשה בבסיס חיפה של חיל הים. אל הדר סגור, הרחק מכל עין מותרת, הוכנסה קבוצה קטנה (12-15) של צעירים, ובעיקר צעירות, המומים וחשונים, שכל מה שהביאו מהבית בסוריה היה הכנרים שלגופם. רובם הבינו רק ערבית, ובכל מקרה צייתו להוראות המידור שקיבלו עוד ביציאה לדרך הארוכה: "לא לדבר על כלום, עם אף אחר". חלקם, אגב, מצייתים להוראה עד היום.

המשך כתבו עליו בעיתון

מפקד בסיס חיפה דאן, צבי תירוש: "כל גיחה הביאה שוב התרגשות עצומה. רק כשהם נכנסו, אחרי לילה ארוך, אפל ומואפל, לחדר מואר ובו כיבוד קל וקצינים במדי צה"ל, רק אז התפוגגו שארית הספקות, ודמעות השמחה פרצו בלי שליטה, לעיתים קרובות תוך שירה נלהבת".

הבית המסתורי בביירות

נקודת היציאה לחלק ניכר מגיחות החילוץ היתה בית בביירות. הייחוד במקרים אלה היה, שאל מקום המפגש היו מגיעים ביוזמתם, ותוך סיכון אישי רב, צעירים יהודים מרתבי סוריה. הם באו בעקבות השמועה, שמהבית הזה בביירות מחלצים יהודים לארץ ישראל. איש לא ידע בוודאות מי מחלץ ואיך, אבל השורה התחתונה היתה ידועה.

איש מוסר בשם יצחק שושן, יוצא הפלמ"ח ואחד המסתערים הראשונים, שהי שנתיים בסוריה וכלבנון עוד לפני קום המדינה, קיבל על עצמו אחריות להכאת הנמלטים הסורים דרך לבנון. הוא חיפש חוף הולם לפינוי ימי של הצעירים מסוריה ובחר מקום שהכיר מצוין מימיו כמסתערי – חוף אל-עוזאי מדרום לביירות. שושן הפעיל את קשריו הטובים בעיר הולדתו חאלב, ואירגן סירת דיג של חבר ילדות. בעזרת סכום כסף, השתכנע החבר להתאים את סירת הדיג להסעת ה"סטודנטים", שמצאו לינה זמנית בבית המסתור בביירות, מחוץ אל-עוזאי אל אוניה בים.

שושן: "היה חשש שהסורים ישמעו שאורחים שלהם ברחו אל בית המסתור בביירות וידרשו מממשלת לבנון להסגיר אותם. קשרנו את הקצוות. הכנסנו את חיל הים לתמונה, והחלה סדרה ארוכה של פינויים ימיים מחופי לבנון".

היו גם גיחות שהחלו בפרז. באחת מהן, ארבעה מלוחמי צוות ה"קווה נוסטרה", ובהם יונתן ואלון, שוגרו לשבוע התארגנות בצרפת כדי להתרגל לזהותם הזמנית, לשנן היטב את סיפור הכיסוי ולאבר כל שריר של ישראליות. כשניתן האות, הם המריאו לרמשק, מצוידים בתעודי מזויין, כולל

בצילומים למעלה ולמטה: בנות הקהילה היהודית בסוריה זוכות לקבלת פנים ראשונה, מיד אחרי החילוץ

כל החתומות הדרושות להרדמת ביקורת הגבולות. בכיסיהם נשכחו במכוון כרטיסי נסיעה במטרו וסממנים צרפתיים אחרים. במקרה זה, הישראלים כבר חשו בטוחים יותר בעצמם בבירה של אסד. בזמנם הפנוי, עד לאיסוף קבוצת העולים הבאה, הם אפילו נכנסו למסעדות דמשקאיות נחשבות. המלצרים לא הבינו מדוע הלקוחות הורים האלה לא מפסיקים להתגלגל מצחוק. יונתן נזכר: "אלון היה נוהג לנאום להם באריכות בצרפתית תוך שהוא משלב מלים וסלנג בעברית. הוא הרג אותי". אלון: "ההומור והבריחות, נמוכות ככל שזאתאפשר בנסיבות האלה, היו סוג של דרך להתגבר על המתח והפחד".

באחת הפעולות האלה, המבצע שינה כיוון. איש הקשר התייצב למפגש הלילי מצויד לא רק במשאיתו ועליה קומץ צעירים וצעירות יהודים, אלא גם בהרבה כסף ומתנות קטנות. ההכנה עשתה הפעם את הדרך אל גבול סוריה-לבנון. המסייע המקומי התעלם ממעבר הגבול הרשמי ותמך במיומנות אל מעבר אחת, זה של המבריחים למיניהם, כעיקר מכירתו הסמים, שבראשם קציני צבא סוריה. פה שוחד, שם מתנה, והמשאית נכנסה ללבנון, כשאנשי השיטות מלווים אותה ממרחק, ברכב משלהם, עד לעומק לבנון. בגבול נפרדו נוסעיה מאיש הקשר, שהזר לרמשק, והמשיכו במוביות.

היער היה תאיזור בו שלטו אז הנוצרים צפונית לביירות. העולים המתכננו שם בבית שהוכן מראש על-ידי נציגי המוסד עד שהלילו ירד והדרך אל החוף היתה פנויה. ליד המזח הקטן חזקה ספינת דיג. העולים ומלוויהם עלו עליו והפליגו במשך שעות אל נקודת המפגש, הרחל בים, שם כבר המתונה ספינת דבור של חיל-הים ממרחק רב, רואה ואינה גראית, היפתה עי המתרחש ספינת טילים. הסוכנים לא זיכו הרבה ברגע שאחרון הצעירים עבר אל הרכור, הפליגו ספינת הדיג במהירות בחזרה אל החוף הישראליים יצאו מיד במונית דרומה אל שר התעופה של ביירות. הם עלו על הטיסה הבאה לאתונה – ומשם לנתיב"ג.

עוד השימה הושלמה. עוד אחת מגי רבות מאז אותן ביצעו לוחמי הקומנדו הימי בשיתוף אנשי המוסד, ללא מדים, הרחק מהבית וברוב הזמן, הרחק מהים.

חוף מרהיב, מים צלולים, כפר נופש פסטורלי וצלילה אתגרית עם מדריכים מסוקסים. אך אחד מהתיירים שפקדו את אתר החופשות הקסום בארוס שבסודן, לא תיאר לעצמו שמדריכי הצלילה הם בעצם לוחמי מוסד, ושכל הכפר הוא למעשה מתקן חשאי של המודיעין הישראלי, ששימש לסדרת פעולות להעלאת יהודי אתיופיה לארץ. רגע לפני צאתו של סרט חדש שמתבסס על הסיפור הלא-ידיאמן של הפרויקט הסודני, חושף רונן ברגמן גילויים חדשים על המבצע שכלל הרבה מאוד אומץ, פה ושם גם תקלות - והמון-המון חוצפה ישראלית

אלון עמנואל, איש השיטת לשעבר שהוכשר לפעילות ביחידה הימית הקטנה של קיסריה, עבר כמנהל כפר הצלילה בנביעות, כשקיבל טלפון מפתיע משפע: "אני צריך אותך הפעם לא בשביל להרוג, אלא דווקא בשביל להציל אנשים". אלון הגיע לסודן והחל להכין תוכנית מפורטת, שבה כל מה שכפר הנופש זקוק לו. נוסף על כך, הוקם "לגיון הדרים של דני", שמנה גברים ונשים עם ניסיון בצלילה והפעלת כפרי נופש, שכמעט כולם לא היו לוחמי מוסד.

חוף ארוס, סודן.
שנות ה-80